

РЕШЕНИЕ

№ 1172

гр. София, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 30.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3683** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба на „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ –Германия, подадена чрез адв. Г., срещу Решение № РТД 3000-651/16.03.2021г./32-86214 на директора на ТД Тракийска(закрита) с правоприемник Митница Пловдив.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като са налице основания за отмяната му предвидени в чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК. Сочи, че административният акт е издаден при неправилно възприета фактическа обстановка. Развива доводи, че дружеството е представило всички необходими доказателства за определяне на митническата стойност на процесните стоки – документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на стоките, което е и договорната стойност на същите, съобразно чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. Според оспорващия разпоредбата на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоката. Излагат се аргументи, че митническата администрация не е отчела спецификата на търговските отношения между „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ и крайния клиент на стоките – международна верига „LIDL“, които са свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Така, от реализацията на стоки от вида на процесните (домати) за

едномесечен период дружеството реализира положителен финансов резултат (печалба), независимо от единичните доставки, реализирани на цена по-ниска от митническата им стойност. Претендира се отмяна на оспорения митнически акт и присъждане на разноски по делото.

Ответникът – директор на ТД Митница - Пловдив, чрез юрк. Д., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Административен съд-София град след като обсъди писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, от фактическа страна, приема за установено:

Между страните не се спори, че „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ –Германия, през 2020 г. е извършвало внос на пресни плодове и зеленчуци в значителни количества, предимно от Турция.

На 13.04.2020 г. дружеството – жалбоподател в качеството си на вносител подава в МБ Свиленград митническата декларация с MRN 20BG003010015095R0, с която декларира под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление стоки пресни домати тип кръгъл, червен, с произход Р Турция, с нето тегло 18480 кг. За стока № 1/1- пресни домати тип кръгъл, червен, е декларирана митническа стойност в размер на 41492,70 лв, преизчислена в €/100 кг. на 114,80 €/100 кг.

Определената от Европейската комисия за дата 13.04.2020 г. стандартна вносна стойност /СВС/ за домати с произход от Р Турция е 94,30 €/100 кг.

Тъй като декларираната митническа стойност е с повече от 8% от определената стандартна вносна стойност, на основание чл. 75, пар. 2 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 вносителът е представил обезпечение, в размер на 10770,66 лв., представляващ размер на митото, което той би платил при определената за деня СВС.

С писмо рег. № 32-111617 от 13.04.2020 г. вносителът е уведомен, че на основание чл. 75, пар. 5, ал. 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в одномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN 20BG003010015095R0 от 13.04.2020 г., е необходимо да представи доказателства, че стоката - пресни домати тип кръгъл, червен - е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

В изпълнение на дадените от митническите органи указания на 13.05.2020 г. дружеството - жалбоподател, чрез пълномощника си „Ренус България“ ООД, представя доказателства на каква цена е пласирана стоката от тази партида.

Сравнени с разходите за придобиване на стоката - 128,36 €/100 кг., включващи освен фактурираната цена и декларираните разходи за транспорт, митническо представителство, такси за здравен контрол и представителство пред БАБХ, митническите органи констатира, че продажната цена на цялото количество пресни домати тип кръгъл, червен в размер на 127,79 €/100 кг. е по-ниска от цената на придобиване на тази стока, поради което приемат, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване и внесеният депозит в размер на 10770,66 лв. следва да се задържи за заплащане на вносни мита на основание чл. 75, пар. 5, ал. 3 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

На 02.07.2020 г. с молба с вх. № 32-189457 "Ренус България" ООД представя в МБ Свиленград допълнително следните документи за стоките-пресни зеленчуци, в това число и за стока №1/1 пресни домати, тип кръгъл, червен по митническа декларация е МРИ 20BG003010015095R0 от 13.04.2020 г. : справки декларации за ДДС за данъчните периоди януари, февруари, март, април и май 2020 г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките-декларации за ДДС, дневници за покупки и продажби за данъчните периоди януари, февруари, март, април и май 2020 г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби, уведомления за приемане на постъпилите данни от СД за ДДС, подадени VIES декларации за осъществени ВОД за данъчни периоди м. 01, м. 02, м. 03. м. 04 и м. 05.2020 г.

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка и в съответствие с чл. 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо рег. № 32-18477 от 19.01.2021 г. немското дружество е уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора па ТД Тракийска, с което за стока № 1/1- пресни домати, тип кръгъл , червен по МД с MRN 20BG003010015095R0 от 13.04.2020 г. ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, пар. 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 10770.66 лева ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни. Писмото е връчено на 22.01.2021 г.

В определения срок дружеството не е депозирало възражения.

С решението административният орган е разпоредил за стока № 1/1 от митническата декларация - пресни домати тип кръгъл, червен да се направят съответни вписвания в клетка 1/10 (Режим) и да се коригират данните в група 4 по следния начин: клетка 4/6 (Дължим размер на вносното мито - A01): да се чете 10770,66 лв.; клетка ЕД 4/5 (ставка мито): да се чете 58,2828; клетка ЕД 4/4 (Данъчна основа - B00): вместо 46392,69 лв. да се чете 49754,20 лв.; клетка ЕД 4/6 (Дължим размер на ДДС - B00): вместо 9278,54 лева да се чете 9950,84 лв. Разпоредено е също новоопределеното задължение вносно мито (A01) – 10770,66 лв. и ДДС /B00/ - 672,30 лв. да бъде взето под отчет.

С решението е преизчислено дължимото мито за процесните стоки, отказано е освобождаването на внесеното обезпечение в размер на 10770,66 лв. и същото е задържано като плащане за вносно мито на основание чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспореното решение. Приети са доказателства, допълнително представени от страните.

Допуснатата е съдебно-икономическа експертиза /СИЕ/, по която е изготвено заключение от вещото лице Л. Й.. След анализ на наличните по делото писмени доказателства в.л. е направило заключение, че цената, която е договорена и платена от „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ за закупуване на процесната стока от Турция е 19514,88 евро, единична цена 1,056 евро или 114,80 евро за 100 кг, с включените разходи по транспорта. Обосновано е заключение, че е налице съответствие на тази цена, на стойностите обявени от жалбоподателя в депозираната по случая молба за възстановяване на депозита, като условията по чл. 70 от МКС за определяне на митническата стойност са налице.

В отговор на въпрос 2 вещото лице е посочило, че митническата стойност на внасяните стоки, изчислена на база на метода посочен в чл. 74, пар. 2, б. „в“ от

Регламент (ЕС) № 952/2013 г. за приемане на МКС, е 23 615,59 евро, или 127,79 евро за 100 кг.

При тези факти експертът е стигнал до извод, че вносното мито към момента на подаване на митническата декларация на 13.04.2020 г., изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от ТАРИК към тази дата за процесната стока е 0 %.

По делото е прието и допълнително заключение на СИЕ, според което договорената стойност 19 514,88 евро с турския доставчик по търговска фактура E342020000000214 от 11-04-2020 година за процесната стока „пресни домати (SALKIM)“, нето тегло 18480 кг, е 105,6° €/100 кг и тя не надвишава с 50% стандартната вносна стойност (141.45 €/100 кг), определена от ЕК към датата на регистриране на процесната митническа декларация 13.04.2020 година.

Съдът кредитира заключението на експертизата като обосновано предвид това, че вещото лице е формирал изводите си въз основа на представените по делото доказателства, компетентно изготвено и обективно с оглед липсата на данни за заинтересованост на вещото лице от изхода на спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Страните не спорят относно фактите. Спорът е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

Правната уредба на вноса на плодове и зеленчуци се подчинява на специални митнически правила, доколкото чл.1, пар.1, ал.2 от Митническия кодекс на Съюза предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците чл.181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен „входна цена“, който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С чл.181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент 2017/891, който е приет на основание чл. 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, чл.74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Нормата на чл.75 от Делегиран регламент 2017/891 урежда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно чл. 75, пар. 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в чл.70 от Митническия кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от

фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на чл. 181, пар. 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 1 от Делегиран регламент 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от Митническия кодекс на Съюза, или да определи митническата стойност, посочена в чл.74, пар. 2, буква в) от този кодекс.

Съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 2 и 3 от Делегиран регламент 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В случая не е спорно, че вносителят „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 1, 3 и 4 от Делегиран регламент 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Митническия кодекс на Съюза.

По спорния по делото въпрос относно доказателствата, които трябва да се представят от вносителя е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз. Това решение е по преюдициално запитване, отнасящо се до тълкуването на чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Турция.

По силата на чл.633 от Гражданско-процесуалния кодекс (ГПК), вр. чл.144 АПК, решението на СЕС е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от решението на СЕС по дело С-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от МКС. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не

само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от МКС, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т.83/.

На първо място, в съответствие с чл.75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата, но и всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т.84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи и други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т.85/.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението на СЕС по дело C-770/21, член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

В случая не са спорни фактите, че декларираната договорна стойност на партида внесени стоки е по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия; внесената партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз; вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност; вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените тиквички.

Същевременно обаче вносителят не е представил писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида. Липсват каквито и да е други документи, подписани от износителя, които да потвърждават цената на която е закупена стоката. Същевременно настоящият състав намира, че такива

документи не могат да са тези, а именно фактура, преводни нареждания, потвърждения за заплатените суми, счетоводни записи, справки-декларации по ЗДДС и дневници за покупко-продажби. Действително, от тях може да се направи извод за наличието на валидно договорно отношение/което и не се спори по делото/, но спорно по делото е именно един от елементите на това правоотношение, като за този елемент, както е изложено и по-горе, следва да се представят допълнителни доказателства за установяването му. В тази насока обаче не са ангажирани доказателства.

Настоящият състав намира за неоснователно възражението на оспорващото дружество, че посоченото по-горе превишение следва да е с над 50 % съгласно цитираното решение на СЕС, което в настоящия случай не е налице предвид допълнителното заключение на СИЕ. Действително, в т. 90 от решението е цитирана практика на СЕС, от която следва, че разлика в цените с повече от 50 % между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана стойност. Но, това важи в още по-голяма степен когато тази разлика в цените се съчетава с продажба на загуба, тъй като тази продажба на загуба не е рентабилна търговска практика, както е посочено в т. 82 от същото решение.

Когато се продава на по-ниски цени от договорената стойност, т.е. в случаите когато е налице превишение до 50% е достатъчна продажба на загуба, за да породи съмнения у митническите органи, които да обосноват искане за представяне на доказателства /т. 3 от решението на СЕС и описани по-горе/. Посочените в т. 90 и 91 хипотези са различни и това не може да изключи мотивите по т. 3 от решението. Както следва от т. 91 при превишение над 50 % митническите органи не следва да зачетат автентичността на представените документи относно договорната стойност на декларираната стоки, като е без значение, че тази автентичност не е оспорена от митническите органи – хипотеза, която е различна от тази, при която е налице превишение с до 50%. В хипотезата на т. 91 и т. 92 приложение следва да намери т. 93 - вносителят да докаже, че партидата е била освободена съгласно условията, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност.

В случая, декларираната договорна стойност на партида внесени стоки е 114,80 евро/100 кг, а определената от Комисията стандартна стойност при внос за деня е 94,30 евро/100 кг, което е повече от 15 % разлика между декларираната договорна стойност на внесените стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос. С оглед изложеното, в случая е изпълнено и последното условие за приложимост на решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на СЕС.

След като е безспорно установено, че вносителят не е представил удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на стоката, като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция, съгласно чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891, законосъобразно с оспорения административен акт митническият орган е изключил декларираната договорна стойност на партида внесени домати (пресни, тип кръгъл червен). Процесните стоки не са

декларирани например като биопродукт, което да обоснове високата цена, която е заявил вносителя, напротив – в представения сертификат за съответствие с пазарните стандарти на ЕС за домати е посочено качество първо, а не екстра.

В този смисъл е и практиката на ВАС, обективирана в Решение № 10232/26.10.2023 г. по адм. д. № 2421/2023 г., Решение № 10848/09.11.2023 г. по адм. д. № 1852/2023г., Решение № 11788/29.11.2023 г. по адм. д. № 8208/2021 г. Решение № 11757/29.11.2023 г. по адм. д. № 9654/2022 г. и Решение № 11327/20.11.2023 г. по адм. д. № 7245/2022 г.; Решение № 12396/12.12.2023 г. по адм. д. № 6068/2022 г. и др.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен съд София - град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ – Германия срещу Решение № РТД 3000-651/16.03.2021 г./32-86214 на директора на ТД Тракийска(закрита) с правоприемник Митница Пловдив.

ОСЪЖДА „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ – Германия, да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 100 /сто/ лева – разноси по делото. Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от уведомяването на страните.

СЪДИЯ: